

Skatteutskottets betänkande

1983/84:48

om slopande av särskild självdeklaration för fysiska personer, m. m.
(prop. 1983/84:193)

Sammanfattning

Utskottet tillstyrker propositionen om slopande av självdeklaration m. m. för fysiska personer till annan kommun än hemkommunen och som uppskov ett år till 1988 med den allmänna fastighetstaxeringen. Med hänvisning till en begärd översyn av fastighetstaxeringen avstyrker utskottet de motioner som behandlas i sammanhanget.

I en reservation yrkas bifall till en motion i vad avser utvidgade regler om särskild fastighetstaxering.

Propositionen

Regeringen (finansdepartementet) föreslår i proposition 1983/84:193 att riksdagen antar vid propositionen fogade förslag till

1. lag om ändring i taxeringslagen (1956:623),
2. lag om ändring i uppbördslagen (1953:272),
3. lag om tid för allmän fastighetstaxeringen.

Som ett led i strävandena att förenkla deklarations- och taxeringsförfarandet föreslås i propositionen att den särskilda självdeklaration som en skattskyldig f. n. i vissa fall skall avge i annan kommun än hemortskommunen skall slopas för fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser. De förvärvskällor som dessa skattskyldiga har i annan kommun än hemortskommunen skall i stället redovisas i den allmänna självdeklarationen, som lämnas i hemortskommunen. Vidare föreslås att taxeringsnämnden i hemortskommunen skall taxera de berörda skattskyldiga även för inkomsterna i andra kommuner. De som saknar hemortskommun i landet föreslås bli taxerade i det för riket gemensamma distriktet.

Det nya förfarandet föreslås gälla fr. o. m. 1985 års taxering.

I propositionen föreslås också att den allmänna fastighetstaxeringen som skulle ha ägt rum år 1987 framflyttas till år 1988.

Lagförslagen har följande lydelse.

1 Förslag till

Lag om ändring i taxeringslagen (1956: 623)

Härigenom föreskrivs att 4 §, 24 § 3 mom., 25 och 116 j §§ taxeringslagen (1956: 623)¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §²

Län indelas i *lokala taxeringsdistrikt* och *särskilda taxeringsdistrikt*.

Lokalt taxeringsdistrikt omfattar kommun eller del av kommun. För varje lokalt taxeringsdistrikt skall finnas en lokal taxeringsnämnd som verkställer taxering inom distriktet, om ej annat följer av tredje eller fjärde stycket.

Särskilt taxeringsdistrikt omfattar kommun, del av kommun eller flera kommuner. Kommun eller del av kommun får ingå i två eller flera särskilda taxeringsdistrikt. För varje särskilt taxeringsdistrikt skall finnas en särskild taxeringsnämnd, som verkställer taxering inom distriktet. I särskilt taxeringsdistrikt skall, om ej annat följer av fjärde stycket, taxeras fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser, vilkas inkomstförhållanden är mera invecklade samt andra skattskyldiga än fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser. Till sådant distrikt får också hänföras annan skattskyldig än som nu har sagts om det är påkallat med hänsyn till taxeringsarbetet.

Lokalt taxeringsdistrikt omfattar kommun eller del av kommun. För varje lokalt taxeringsdistrikt skall finnas en lokal taxeringsnämnd som, om *inte* annat följer av tredje eller fjärde stycket, verkställer taxering av fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser som med tillämpning av bestämmelserna om hemortskommun hör till distriktet.

Särskilt taxeringsdistrikt omfattar kommun, del av kommun eller flera kommuner. Kommun eller del av kommun får ingå i två eller flera särskilda taxeringsdistrikt. För varje särskilt taxeringsdistrikt skall finnas en särskild taxeringsnämnd. Denna verkställer taxering av fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser som med tillämpning av bestämmelserna om hemortskommun hör till distriktet, om inkomstförhållandena är mera invecklade eller om det är påkallat med hänsyn till taxeringsarbetet. Särskild taxeringsnämnd verkställer också taxering av annan skattskyldig än fysisk person, dödsbo och familjestiftelse, dels till statlig inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt, om den skattskyldige med tillämpning av bestämmelserna om hemortskommun hör till distriktet, dels till kommunal inkomstskatt för inkomst, som med tillämpning av bestämmelserna i kommunalskattelagen (1928: 370) om beskattningsort är hänförlig till distriktet.

¹ Lagen omtryckt 1971: 399.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1974: 773.

² Senaste lydelse 1978: 928.

Nuvarande lydelse

Hela riket utgör ett gemensamt taxeringsdistrikt, i vilket gemensam taxeringsnämnd verkställer dels taxering till statlig inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt av skattskyldiga, som saknar hemortskommun i riket, dels taxering till kommunal inkomstskatt, som skall ske för gemensamt kommunalt ändamål. Taxering för gemensamt kommunalt ändamål anses ske för beskattning i särskild kommun.

Föreslagen lydelse

Hela riket utgör ett gemensamt taxeringsdistrikt. I distriktet verkställer gemensam taxeringsnämnd taxering av fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser, som saknar hemortskommun i riket. Sådan nämnd verkställer också taxering av annan skattskyldig än fysisk person, dödsbo och familjestiftelse, dels till statlig inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt, om den skattskyldige saknar hemortskommun i riket, dels till kommunal inkomstskatt, om taxeringen skall ske för gemensamt kommunalt ändamål. Taxering för gemensamt kommunalt ändamål anses ske för beskattning i särskild kommun.

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva om indelning i taxeringsdistrikt och om taxeringsnämnds verksamhetsområde med avvikelse från vad som eljest följer av denna paragraf.

24 §

3 mom. Deklarationsskyldig, som är fysisk person, oskift dödsbo eller familjestiftelse och som är skattskyldig till statlig inkomstskatt eller statlig förmögenhetsskatt, skall avgiva dels i den kommun, där han var mantalsskriven för året näst före taxeringsåret eller, utan att hava varit mantalsskriven, är skattskyldig till sådan skatt, allmän självdeklaration till ledning vid taxering till nämnda skatter och till kommunal inkomstskatt i samma kommun, dels i varje annan kommun, där han är skattskyldig till kommunal inkomstskatt, särskild självdeklaration till ledning vid taxering till sådan skatt. Här avsedd deklarationsskyldig, som icke är skattskyldig till statlig inkomstskatt eller statlig förmögenhetsskatt, skall avgiva särskild självdeklaration i varje kommun, där han är skattskyldig till kommunal inkomstskatt.

3 mom. Deklarationsskyldig, som är fysisk person, dödsbo eller familjestiftelse skall avge allmän självdeklaration.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

25 §³

Allmän självdeklaration skall upptaga:

1) den skattskyldiges namn och postadress, hemortskommun, där sådan finnes, och hemvist därstädes, personnummer samt nummer å för honom utfärdad skattsedel å preliminär skatt för året näst före taxeringsåret ävensom beträffande utlänning nationalitet, beträffande utländsk juridisk person det land, där styrelsen haft sitt säte, samt beträffande skattskyldig, som allenast under någon del av beskattningsåret varit i riket bosatt, uppgift om den tid, han sålunda haft bostad härstädes.

2) alla förvärvskällor, beträffande vilka skattskyldighet för beskattningsåret åligger den skattskyldige; och skall därvid i fråga om förvärvskälla, i vilken skattepliktig fastighet ingått, särskilt angivas dels beskaffenheten av den skattskyldiges innehav av fastigheten, dels fastighetens taxeringsvärde året näst före taxeringsåret eller, om sådant värde det året icke varit fastigheten åsatt, dess eljest antagliga värde vid taxeringsårets ingång, dels ock, därest fastigheten icke ingått i förvärvskällan under hela beskattningsåret eller fastigheten ingått däri endast till viss del, huru lång tid eller till vilken del fastigheten sålunda ingått i förvärvskällan.

3) de intäkter och de avdrag, som äro att hänföra till varje förvärvskälla, dock att ersättning, som enligt bestämmelserna i 37 § 1 mom. 1 g) icke behöver upptagas i kontrolluppgift, ej heller behöver upptagas i deklarationen såsom intäkt.

4) de allmänna avdrag, som den skattskyldige yrkar få tillgodonjuta vid taxeringen,

5) den skattskyldiges tillgångar och skulder vid slutet av beskattningsåret, ändå att förmögenheten icke uppgår till skattepliktigt belopp, dock endast om och i den mån skattskyldighet för förmögenhet åligger honom.

6) beloppet av den preliminära skatt, som genom skatteavdrag erlagts för året näst före taxeringsåret, ävensom

7) garantibelopp, vilket skall upptagas såsom skattepliktig inkomst för den skattskyldige i dennes hemortskommun,

7) garantibelopp, dock för annan skattskyldig än fysisk person, dödsbo eller familjestiftelse endast om beloppet skall tas upp som skattepliktig inkomst i den skattskyldiges hemortskommun,

8) om deklarationen avser fämansföretag, delägares eller honom närstående persons namn, personnummer och adress och i förekommande fall aktie- eller andelsinnehav tillika med angivande av röstvärde, om olika röstvärden förekomma, dock att uppgifter icke behöva lämnas för närstående person, som ej uppburit ersättning från, träffat avtal eller haft annat därmed jämförligt förhållande med företaget.

9) räntetillägg som skall beaktas vid fastställande av underlag för tillägsbelopp samt grunderna för beräkning av räntetillägget.

Allmän självdeklaration skall därjämte innehålla de uppgifter, som för särskilda fall föreskrivas i denna lag eller som erfordras för beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen om allmän försäkring.

Ha makar, som ingått äktenskap före ingången av beskattningsåret och under detta år levt tillsammans, var för sig inkomst att taxera enligt lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt, skall vardera maken uppgiva huruvida

³ Senaste lydelse 1983: 444.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

inkomst av förvärvskälla är A-inkomst eller B-inkomst enligt 9 § 3 mom. nämnda lag. Vad nu sagts om makar skall i tillämpliga delar jämväl gälla i fråga om skattskyldiga som avses i 65 § sista stycket kommunalskattelagen (1928: 370).

Har skattskyldig under beskattningsåret varit gift, skall han jämväl uppgiva sådan boets eller andra makens inkomst och förmögenhet, över vilken förvaltningen rättsligen tillkommit honom. Åligger skattskyldigheten andra maken, skall uppgiften lämnas å särskild blankett. Då skattskyldig skall taxeras för barns eller annans förmögenhet, skall uppgift lämnas jämväl om sådan förmögenhet.

Belopp, som upptagas i självdeklaration, skola utföras i hela kronotal, så att överskjutande öretal bortfalla.

116 j §⁴

Fråga om särskild avgift prövas, såvitt gäller taxeringsnämndens beslut samt vid rättelse av taxering enligt 72 a §, av den lokala skattemyndigheten i det fögderi där beskattningsorten är belägen. I fall som avses i 24 § 2 mom. prövas dock fråga om sådan avgift av den lokala skattemyndighet som länsstyrelsen bestämmer.

För fysisk person, dödsbo och familjestiftelse prövas fråga om särskild avgift, såvitt gäller taxeringsnämndens beslut samt vid rättelse av taxering enligt 72 a eller 72 b §, av den lokala skattemyndigheten i det fögderi där hemortskommunen är belägen. Saknar en sådan skattskyldig hemortskommun i riket skall fråga om sådan avgift prövas av den lokala skattemyndigheten i Stockholms fögderi. För andra skattskyldiga än som angetts i första meningen prövas fråga om särskild avgift av den lokala skattemyndighet som länsstyrelsen bestämmer.

Fråga om undanröjande enligt 116 d § första stycket skall prövas av den lokala skattemyndigheten om taxeringsnämnden har omprövat sitt taxeringsbeslut på grundval av den inkomna självdeklarationen. I annat fall skall frågan prövas av länsrätten. Fråga om nedsättning enligt 116 d § andra stycket skall prövas av länsrätten.

Den lokala skattemyndigheten skall ompröva sitt beslut i fråga om särskild avgift när taxeringsnämnden har ändrat sitt taxeringsbeslut. Omprövning skall också ske om den skattskyldige begär det eller skäl annars föreligger. Beslutet får dock inte omprövas av myndigheten om den skattskyldige har anfört besvär över det och särskilda skäl för omprövning inte föreligger. Den skattskyldige skall underrättas om möjligheten till omprövning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1985 och tillämpas första gången i fråga om 1985 års taxering.

⁴ Senaste lydelse 1979: 175.

2 Förslag till

Lag om ändring i uppbördslagen (1953: 272)

Härigenom föreskrivs att 22 § och 27 § 1 mom. uppbördslagen (1953: 272)¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

22 §²

Lokal skattemyndighet beslutar i fråga om beräkning av preliminär A-skatt samt debitering av preliminär B-skatt och slutlig, kvarstående och tillkommande skatt. Lokal skattemyndighet fastställer också avgiftsunderlag för egenavgifter.

Beslut som avses i första stycket meddelas av den lokala skattemyndigheten i det fögderi där beskattningsorten är belägen. I fråga om fysisk person *eller* dödsbo beslutar dock lokala skattemyndigheten i det fögderi där hemortskommunen är belägen. Om sådan skattskyldig saknar hemortskommun *eller särskilda skäl annars föreligger*, beslutar lokala skattemyndigheten i *beskattningsort för den skattskyldige enligt föreskrifter som riksskatteverket meddelar*.

Beslut som avses i första stycket meddelas av den lokala skattemyndigheten i det fögderi där beskattningsorten är belägen. I fråga om fysisk person, dödsbo *eller familjestiftelse* beslutar dock lokala skattemyndigheten i det fögderi där hemortskommunen är belägen. Om sådan skattskyldig saknar hemortskommun beslutar lokala skattemyndigheten i *Stockholms fögderi*.

Länsstyrelsen medverkar i debiteringsarbetet enligt föreskrifter som meddelas av regeringen.

27 §

*1 mom.*³ Vid debitering av slutlig skatt skall iakttas:

att kommunal inkomstskatt uträknas med ledning av den skattetsats som för inkomståret gäller i beskattningsorten;

att kommunal inkomstskatt uträknas i en post, varvid skattebeloppet vid öretal över 50 avrundas uppåt och vid annat öretal avrundas nedåt till helt krontal;

att kommunal inkomstskatt debiteras med belopp som har uträknats av lokal skattemyndighet i det fögderi där beskattningsorten är belägen;

att egenavgifter enligt lagen (1981: 691) om socialavgifter debiteras på grundval av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av den allmänna försäkringskassan, varvid öretal bortfaller; samt

¹ Lagen omtryckt 1972: 75.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1974: 771.

² Senaste lydelse 1981: 1156.

³ Senaste lydelse 1983: 1090.

att i 1 § nämnd annuitet eller, om skattskyldig har att erlægga flera annuiteter, summan av dessa påförs i helt antal kronor, varvid öretal bortfaller.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1985 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för år 1985 samt slutlig skatt på grund av 1985 års taxering.

3 Förslag till

Lag om tid för allmän fastighetstaxering

Härigenom föreskrivs att allmän fastighetstaxering enligt 1 kap. 7 § fastighetstaxeringslagen (1979: 1152) skall ske nästa gång år 1988 och därefter vart femte år.

Denna lag träder i kraft dagen efter den dag då lagen enligt uppgift på den har utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Genom lagen upphävs lagen (1983: 450) om tid för allmän fastighetstaxering.

Motionerna

Motion väckt med anledning av proposition 193

1983/84:2926 av Bo Lundgren (m)

I motionen yrkas

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som anförts i motionen om riksdagens tidigare beslut om en förutsättningslös utredning om fastighetstaxeringen,
2. att riksdagen hos regeringen begär förslag till nya regler för särskild fastighetstaxering i enlighet med vad som anförts i motionen.

Motion väckt med anledning av proposition 141

1983/84:2715 yrkande 2 av Kerstin Ekman m. fl. (fp)

I motionen yrkas bl. a.

2. att riksdagen hos regeringen begär förslag om översyn av taxeringsvärdena på fastigheter i de i propositionen nämnda kommunerna.

Motioner väckta under allmänna motionstiden

1983/84:524 av Sten Svensson m. fl. (m)

I motionen yrkas att riksdagen beslutar att hos regeringen hemställa om direktiv till taxeringsinstanserna med innebörd att ifrågavarande anvisningar har karaktär av rekommendationer och att dessa icke utgör bindande föreskrifter.

1983/84:592 av Gunnar Biörck i Värmdö (m)

I motionen yrkas att riksdagen hos regeringen begär skyndsamt utfärdande av för ändamålet rimligare fastighetstaxeringsregler för jordbruksfastigheter i våra skärgårdar i enlighet med vad i motionen anförts, varvid särskilt bör beaktas att inte avstyckade, eller ens avstyckningsbara, "tomter" inte får "konstrueras", utan att ifrågavarande hus taxeringsmässigt skall anses ingå i jordbruksfastigheten.

1983/84:750 av Ove Eriksson (m) och Hans Nyhage (m)

I motionen yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om att ägare till jordbruksfastigheter bör ges möjlighet att taxera bostadshuset som "annan fastighet".

1983/84:1131 av Ingrid Hemmingsson (m)

I motionen yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts angående jordbruksfastigheters taxeringsvärde.

1983/84:1482 av Kenth Skårvik (fp)

I motionen yrkas att riksdagen begär att regeringen snarast ser över reglerna för fastighetstaxering och ändrar dessa enligt vad som i motionen anförts.

1983/84:1487 av Nils Svensson m. fl. (s)

I motionen yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om principen för bestämmelse av taxeringsvärdet för småhus m. m.

Utskottet

I propositionen föreslås bl. a. att en skattskyldig fr. o. m. 1985 skall lämna endast en självdeklaration även om han har inkomster i flera kommuner. Avsikten är också att taxeringen och debiteringen i sin helhet skall verkställas i hemortskommunen. Förslagen gäller i fråga om fysiska personer, dödsbon och familjesiftelser. Att aktiebolag m. fl. inte omfattas beror på de överväganden som f. n. pågår om en omläggning av beskattningen av sådana juridiska personer.

Utskottet tillstyrker att den föreslagna förenklingen genomförs.

Enligt ett beslut 1983 uppsköts den allmänna fastighetstaxeringen som skulle ha ägt rum 1986 till 1987. Med hänvisning till samma skäl som legat till grund för 1983 års beslut – nämligen att förberedelsearbetet skulle komma att inträffa under en tid då skatteadministrationen redan blivit särskilt arbetsbelastad med genomförandet av 1982 års skattereform – föreslås i den nu aktuella propositionen att nästa allmänna fastighetstaxering förskjuts ännu ett år till 1988. Departementschefen åberopar också att det är lämpligt att avvakta resultatet av fastighetstaxeringskommitténs (Fi 1976:05) och bostadskommitténs (Bo 1982:02) arbete innan förberedelserna för en ny allmän fastighetstaxering påbörjas.

I den med anledning av propositionen väckta motionen 2926 begär Bo Lundgren (m) bl. a. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som anförts i motionen om riksdagens tidigare beslut om en förutsättningslös utredning om fastighetstaxeringen. Enligt hans uppfattning är det anmärkningsvärt att man i propositionen inte hänvisar till riksdagens enhälliga beslut om att begära en sådan översyn av reglerna. I motionen anför bl. a. att riksdagen än en gång bör understryka sitt tidigare beslut om en utredning om fastighetstaxeringens regelsystem och att uppgiften bör anförtros en ny utredning och inte överlämnas till fastighetstaxeringskommittén.

Som anförts i motionen begärde utskottet 1982 (SkU 1981/82:39) en översyn av fastighetstaxeringen. Vid sin behandling av olika motioner i ämnet ansåg utskottet att det var motiverat att man med stöd av erfarenheterna från 1981 års allmänna fastighetstaxering prövade om och i vad mån förbättringar i nuvarande system kunde åstadkommas. Denna uppfattning grundade utskottet bl. a. på det förhållandet att fastighetstaxeringskommitténs överväganden i huvudsak avsett taxeringens tekniska utformning och inte de grundläggande fastighetsvärderingsreglerna. Översynen borde enligt utskottets mening vara allsidig och förutsättningslös och avse såväl de

materiella som de formella reglerna. Ett syfte med utredningsarbetet borde vara att åstadkomma förenklingar i systemet.

Den av utskottet tidigare begärda utredningen bör komma till stånd så snart som möjligt. Samtidigt bör framhållas att fastighetstaxeringskommittén kommer att slutredovisa resultatet av sitt arbete inom kort och att bostadskommittén, som avser att lägga fram ett första delbetänkande före halvårsskiftet, väntas slutföra sitt arbete i år. Eftersom båda dessa kommittéer behandlar grundläggande frågor för fastighetstaxeringen och därmed sammanhängande bostadsskattefrågor är det enligt utskottets uppfattning naturligt att resultatet av detta arbete avvaktas innan en närmare ställning tas till vad som skall göras och vilken form den begärda översynen lämpligen bör ha. Utskottet förutsätter att dessa frågor kommer att prövas av regeringen så skyndsamt som möjligt, eftersom resultatet av översynen givetvis bör läggas till grund för den kommande fastighetstaxeringen.

Utskottet avstyrker motionen i denna del i den mån den inte är tillgodosedd.

Ett annat yrkande i motionen går ut på att man bör införa möjligheter till omtaxering genom särskild fastighetstaxering på grund av att marknadsvärdet minskat till följd av utvecklingen av den allmänna prisnivån.

En grundläggande princip för fastighetstaxeringen är att prisnivån andra året före den allmänna fastighetstaxeringen skall ligga till grund för värderingen. Denna princip måste enligt utskottets uppfattning ligga fast även om nästa fastighetstaxering skjuts upp, eftersom det annars kan befaras att den särskilda fastighetstaxeringen på en omväg blir en ny allmän fastighetstaxering. Som motionären själv konstaterar har prisnivån efter den senaste allmänna fastighetstaxeringen genomsnittligt varit förhållandevis stabil.

Mot den angivna bakgrunden finner utskottet sig böra tillstyrka propositionen och avstyrka motionen även i denna del.

I detta sammanhang behandlar utskottet några motioner som väckts bl. a. under den allmänna motionstiden. Så begär Sten Svensson m. fl. (m) i motion 524 ett riksdagsuttalande av innebörd att riksskatteverkets anvisningar har karaktär av rekommendationer och inte utgör bindande föreskrifter. I övrigt rör motionsyrkandena företrädesvis värderingsfrågor. I motionerna 1482 av Kenth Skårvik (fp) och 2715 av Kerstin Ekman m. fl. (fp) hemställer motionärerna om en översyn av värderingsreglerna i syfte att få till stånd en bruksvärdering av fastigheter i attraktiva skärgårdsområden. Motionärerna i motionerna 592 – Gunnar Biörck i Värmdö (m) – och 1131 – Ingrid Hemmingsson (m) – anser att jordbruksfastigheter med flera bostadshus – arrendestugor i skärgården, sommarstugor, undantagsstugor, tomma stugor – kan drabbas på ett orimligt sätt och framställer yrkanden i syfte att få till stånd en ändring av reglerna. Nils Svensson m. fl. (s) framhåller i motion 1487 att marknadsvärdet för gruppbyggda småhus som ägs av bostadsföreningar i allmänhet är lägre än för motsvarande egna hem, något som enligt

motionärernas mening bör återspeglas i taxeringsvärdet. Ett yrkande av mer speciell karaktär framställs i motion 750 av Ove Eriksson (m) och Hans Nyhage (m). Enligt deras mening bör ett bostadshus på en mindre jordbruksfastighet kunna taxeras såsom annan fastighet för att möjliggöra kvittning av underskott, som uppstått på grund av reparationer, mot avkastning av kapital upp till 30 000 kr.

Flertalet av de frågor som tas upp i dessa motioner har debatterats sedan lång tid tillbaka i olika sammanhang. Beträffande de riktvärden som riksskatteverket har meddelat framhöll utskottet redan i sitt betänkande SkU 1980/81:42 att dessa har karaktär av anvisningar och inte bindande föreskrifter men att utskottet var medvetet om att kritik kunde riktas mot enskildheter i systemet. När det gäller de grundläggande värderingsfrågor i övrigt som tas upp i motionerna är dessa också av sådan karaktär att de ingår som ett naturligt led i det pågående uredningsarbetet och givetvis bör uppmärksammas i samband med den översyn av reglerna som utskottet har begärt. Även den sistnämnda motionen berör frågor som har samband med bostadsbeskattningen och som kan tas upp i bostadskommitténs arbete. Beträffande dessa frågor vill utskottet dock framhålla att motionärernas förslag inte skulle få den av dem åsyftade effekten, eftersom någon avdragsrätt för reparationer inte föreligger i fråga om mindre bostadshus som taxerats såsom annan fastighet.

I avvaktan på resultatet av ifrågavarande utredningsarbete avstyrker utskottet de nu ifrågavarande motionerna.

Utskottet hemställer

1. beträffande *lagstiftningsfrågorna i propositionen*
att riksdagen med bifall till proposition 1983/84:193 antar de vid propositionen fogade förslagen till
 1. lag om ändring i taxeringslagen (1956:623),
 2. lag om ändring i uppbördslagen (1953:272),
 3. lag om tid för allmän fastighetstaxering,
2. beträffande *ändrade regler för särskild fastighetstaxering*
att riksdagen avslår motion 1983/84:2926 yrkande 2,
3. beträffande *översyn av fastighetstaxeringen m. m.*
att riksdagen avslår
 - a) motion 1983/84:2926 yrkande 1,
 - b) motion 1983/84:524,
 - c) motionerna 1983/84:592, 1983/84:1131, 1983/84:1482 och 1983/84:2715 yrkande 2,

- d) motion 1983/84:1487,
- e) motion 1983/84:750.

Stockholm den 15 maj 1984

På skatteutskottets vägnar
RUNE CARLSTEIN

Närvarande: Rune Carlstein (s), Knut Wachtmeister (m), Stig Josefson (c), Olle Westberg (s)*, Hagar Normark (s), Bo Lundgren (m), Ingemar Hallenius (c), Bo Forslund (s), Egon Jacobsson (s), Karl Björzén (m), Kjell Johansson (fp), Anita Johansson (s), Anna Lindh (s), Ewy Möller (m) och Bruno Poromaa (s).

* Ej närvarande vid justeringen.

Reservation

Mom. 2

Knut Wachtmeister, Bo Lundgren, Karl Björzén och Ewy Möller (alla m) anser

dels att det avsnitt av utskottets yttrande som på s. 11 börjar med "En grundläggande" och slutar med "denna del" bort ha följande lydelse:

Sedan föregående fastighetstaxering har prisnivån på bl. a. småhus varit i genomsnitt stabil. Som anförts i motion 2926 har emellertid många fastigheter minskat i värde. Detta gäller såväl småhus som andra fastigheter. I vissa fall är det fråga om avsevärda skillnader.

De fastigheter som faktiskt minskat i värde kommer att belastas av för höga skatter bl. a. i form av villaskatt, garantiskatt och förmögenhetsskatt som beräknas med utgångspunkt i det taxeringsvärde som fastställdes 1981. Att nu skjuta upp fastighetstaxeringen innebär att denna orättvisa kommer att bestå om inga åtgärder vidtas. För att rättsförluster av detta slag skall kunna undvikas bör en möjlighet införas att på fastighetsägarens begäran göra en särskild fastighetstaxering på grund av minskat marknadsvärde på fastigheten. Denna nya grund för särskild fastighetstaxering bör gälla fr. o. m 1985 års taxering.

Utskottet tillstyrker alltså det krav i detta hänseende som framställs i motionen.

dels att utskottet i mom. 2 bort hemställa

att riksdagen med bifall till motion 1983/84:2926 yrkande 2 hos regeringen begär förslag till nya regler för särskild fastighetstaxering i enlighet med vad som har anförts i motionen.

